

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 51

Utgitt 26 august.

1916

Provisorisk anordning

om forbud mot opsigelse av leieboere.

26 aug.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I henhold til grundlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Naar et kommunestyre har fattet beslutning om kommunal regulering av husleie overensstemmende med lov av 10 mai 1916, kan leier i kommunen eller vedkommende dele av kommunen av saadan leilighet, som omfattes av beslutningen, ikke rettsgyldig opsiges uten husleienævdens samtykke. Ved avgjørelsen av, om opsigelse skal tillates eller ikke, skal nævnden ta særlig hensyn til, om leieboeren paa rimelige vilkaar kan skaffe sig anden tjenlig bolig.

Nævndens samtykke til opsigelse kræves dog ikke i tilfælde av manglende betaling av leien eller andet mislig forhold fra leieboerens side.

§ 2. Denne anordning træder i kraft straks.

Git paa Kristiania slot den 26 august 1916.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

26 aug.

Kongelig resolution

av 26 august.

I medhold av lov om kommunale provianteringsraad av 26 juli 1916 dens § 2 fastsettes følgende nærmere forskrifter om provianteringsraadenes virksomhet:

§ 1. Proviauteringsraadene har at holde sig nøie underrettet om alt, som kan være av interesse for befolkningens forsyning med fødevarer, brændsel, oljer, forstoffer og andre fornødenhetsartikler.

§ 2. Raadene har at tilveiebringe de opgaver og opplysninger, som kræves av centraladministrationen, amtmannen eller fællesorganisationer for provianteringsvirksomhet.

Raadene skal til enhver tid rette sig efter de paalæg, som maatte utgaa fra de nævnte myndigheter.

§ 3. Raadene skal sørge for, at beslutninger om salg av varer, som sælges efter offentlig foranstaltning, uten opphold blir gjort bekjendt blandt distriktets befolkning. De skal likeledes dra omsorg for, at prisene paa saadanne varer i fornøden utstrækning blir bekjendt. Handlende, som fører disse varer, skal tilpligtes at ha prisene opslaat paa en iønefaldende plads paa utsalgsstedet. De skal videre sørge for, at alle meddelelser av almindelig interesse fra de ovenfor i § 2 nævnte myndigheter blir bekjendt inden distriktet.

§ 4. Raadene skal sørge for tilførsel i fornøden utstrækning av viktigere forbruksvarer og lægge op reserver av saadanne.

Hvis ikke midler er stillet til raadighet, skal raadene i betimelig tid indgaa til de kommunale myndigheter med forslag om bevilgning av, hvad der ansees fornødent.

§ 5. Raadene fører kontrol med prisen paa matvarer og andre fornødenhetsartikler. Hvor varer sælges med statstilskud, sørger de for, at disse sælges til forbrukerne til de billigst mulige priser og i tilfælde i passende mængder.

For at opnaa dette kan raadene enten opprette egne kommunale utvalg eller træffe overenskomster med handlende om omsætningsomkostningene.

§ 6. Naar varer sælges med statstilskud, skal raadene paase, at varen omsættes og forbrukes i overensstemmelse med de forskrifter, som utfærdiges.

§ 7. Hvis et provianteringsraad finder det paakrævet, at der fattes bestemmelser til regulering av prisen paa en vare, sendes andragende herom med saavidt mulig fuldstændige opplysninger til amtmannen.

§ 8. Det paaligger raadene at føre nøiagtig regnskap over sin virksomhet. Av disse regnskaper, som med hensyn

til revision og decision er undergit de for kommunale regnskaper gjældende regler, pligter raadene at sende ind til formandskapet et sammendrag ved hvert kvartalskifte. 26 aug.

Raadene bør kunne anta lønnet forretningsfører. Denne betales efter kommunens bestemmelse enten av kommunerne direkte eller av vareomsætningen.

§ 9. Det paaligger raadene ved utgangen av hvert kvartal gjennom vedkommende herreds formandskap at sende ind beretning om sin virksomhet til amtmanden eller, hvis denne saa bestemmer, til en fællesorganisation som under § 2 nævnt.

§ 10. Disse bestemmelser træder i kraft straks.

Kongelig resolution

26 aug.

av 26 august.

I medhold av § 1 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. og § 2 i lov av 26 juli 1916 om kommunale provianteringsraad bestemmes:

§ 1. Ethvert kommunalt provianteringsraad skal uten ophold fastsætte maksimalpriser for salg saavel i stort som i smaat av fødemidler for mennesker eller dyr og brændsel, begge dele av norsk oprindelse, til forbruk inden provianteringsraadets omraade.

Provianteringsraadet kan dog undlate at fastsætte maksimalpriser for en vare, naar særlige grunde taler derfor.

Provianteringsdepartementet avgjør, hvorvidt en vare skal ansees for at være av norsk oprindelse.

§ 2. Maksimalprisen skal sættes til den salgspris, som har været betalt for vedkommende vare inden provianteringsraadets omraade i tiden fra og med lørdag den 19 til og med lørdag den 26 august 1916. Har der i dette tidsrum været forskjellige priser for samme vare, skal maksimalprisen sættes til gjennemsnittet av disse priser, dog med avrundning nedover eller opover til den nærmeste sedvanlige betegnellesmaate for prisen.

Har en vare ikke været omsat i det nævnte tidsrum, skal maksimalprisen fastsættes paa grundlag av salg i et tidligere tidsrum av 8 dage, regnet fra og med lørdag til og med lørdag, da salg sidst foregik.

Har prisene været forskjellige i forskjellige dele av omraadet, kan provianteringsraadet enten fastsætte særskilte maksimalpriser for de enkelte dele eller en fælles pris for det hele omraade, beregnet efter gjennemsnittet for de enkelte dele med avrundning som i første led bestemt.

26 aug. § 3. Provianteringsraadet skal tilføre møteboken saavidt mulig fuldstændige oplysninger om det anvendte grundlag for fastsættelse av maksimalprisene og anføre grundene, hvis der for en eller flere varer ikke er fastsat maksimalpris.

§ 4. De av provianteringsraadet fastsatte maksimalpriser skal av dette straks kundgjøres paa hensigtsmæssigste maate for befolkningen og blir gjældende efter forløpet av 24 timer fra første kundgjørelse.

§ 5. Provianteringsraadet skal uten ophold sende amtmanden utskrift av møteboken.

§ 6. Amtmanden kan ændre de av provianteringsraadet fastsatte maksimalpriser, saafremt han finder, at fastsettelsen ikke stemmer med de i § 2 givne forskrifter. Disse forandringer træder i kraft fra den tid, amtmanden bestemmer, og skal av provianteringsraadet uten ophold kundgjøres for befolkningen.

Amtmanden kan bestemme, at provianteringsraadet ogsaa skal fastsætte maksimalpriser for varer, som ikke er medtat i dets første fastsettelse av maksimalpriser. Han kan da bestemme, at fastsettelse av maksimalpris for en eller flere varer sker paa grundlag av betalte priser gjennom et av ham fastsat, senere end det i § 2 angivne, men allerede forløpet tidsrum av 8 dage fra og med lørdag til og med lørdag.

§ 7. Provianteringsraadet kan med amtmandens samtykke nedsætte, forhøie eller ophæve de fastsatte maksimalpriser. Amtmanden kan derhos efter forslag fra andre beslutte nedsættelse, forhøielse eller ophævelse av maksimalprisene. Før saadan beslutning fattes, skal provianteringsraadet faa anledning til at uttale sig.

Om saadanne forandringers ikrafttræden og kundgjørelse gjælder, hvad der er bestemt i § 6, 1ste led.

Amtmandens avgjørelser efter nærværende paragraf kan av provianteringsraadet begjæres indbragt til Provianteringsdepartementets avgjørelse, dog uten at saadan begjæring kan hindre, at amtmandens avgjørelser træder i kraft som av ham bestemt.

Amtmanden i et amt kan ogsaa begjære en av amtmanden i et andet amt fastsat maksimalpris paa samme maate indbragt til departementets avgjørelse.

§ 8. Hvis amtmanden finder det paakrævet, kan han til dreftelse av spørmaal, som nærværende resolution paalægger ham at avgjøre, tilkalde amsutvalgets valgte medlemmer eller andre, som dette eller han selv opnævner, eller i amt uten amsutvalg personer han selv opnævner.

Disse tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse som for ordførere bestemt. Disse utgifter utredes av staten som en utgift

vedkommende proviantering. Amtmandens udgifter til øket kontorbetjening m. v. kan efter departementets bestemmelse dækkes paa samme maate. 26 aug.

§ 9. Denne resolution gjør ingen forandring i den myndighet, som ved kongelig resolution av 18 august 1914 er gitt Statens Provianteringskommission til at træffe bestemmelser om maksimalpriser i henhold til § 1, punkt 1, 3dje led, i lov av samme dag om salg og utførsel av fødevarer m. v., og gir ikke adgang til at forandre de ved kongelig resolution av 18 august 1916 fastsatte maksimalpriser for saltfisk, klipfisk, tørfisk, rogn, tran og eksportpakket sild eller maksimalpriser, som herefter fastsettes av Kongen.

§ 10. Nærværende resolution træder i kraft straks.

Utgiver: Byraachef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.